[1]पार्ष्णिसंत्रायः, [2]सुत्रामा,[A] त्रापः, तित्रासुः, तात्रः ;
त्रातव्यम्, त्रापयितव्यम्, तित्रासितव्यम्, तात्रायितव्यम् ;
त्राणीयम्, त्रापणीयम्, तित्रासनीयम्, तात्रायणीयम् ;
[3]त्रेयम्, त्राप्यम्, तित्रास्यम्, तात्राय्यम् ;
[4]ईषत्त्राणः-दुस्त्राणः-सुत्राणः ; — —
त्रायमाणः, त्राप्यमाणः, तित्रास्यमानः, तात्रायमाणः ;
त्रायः, त्रापः, तित्रासः, तात्रायः ;
त्रातुम्, त्रापयितुम्, तित्रासितुम्, तात्रायितुम् ;
त्रातिः, [5] सुत्रा, त्रापणा, तित्रासा, तात्राया ;
त्राणम्, त्रापणम्, तित्रासनम्, तात्रायणम् ;
त्रात्वा, त्रापयित्वा, तित्रासित्वा, तात्रायित्वा ;
प्रत्राय, प्रत्राप्य, प्रतित्रास्य, प्रतात्राय्य ;
त्रायम् २, त्रापम् २, तित्रासम् २, तात्रायम् २ ;
त्रात्वा २, त्रापयित्वा २, तित्रासित्वा २, तात्रायित्वा २.

(800) "त्रौकृ गत्यर्थः" (I-भ्वादिः-99. सक. सेट्. आत्म.)

भौवादिकढौकतिवत् (653) सर्वाणि रूपाण्यूह्यानि। त्रौकितम्[B]।

(801) "त्वक्षू तनूकरणे" (I-भ्वादिः-656. सक. वेट्. पर.)

भौवादिकतक्षतिवत् (692) सर्वाणि रूपाण्यस्योह्यानि। [6]त्वष्टा।

---

1. सोपसर्गे कर्मण्युपपदे तु कप्रत्ययं बाधित्वा औत्सर्गिकः 'कर्मण्यण्' (3-2-1) इत्यणेव भवति।
2. 'आतो मनिन्—' (3-2-74) इति मनिन्प्रत्ययः। सुत्रामा=इन्द्रः।
3. 'अचो यत्' (3-1-97) इति यत्। 'ईद् यति' (6-4-65) इति ईत्वे गुणे च रूपम्।
4. ईषदाद्युपपदेषु खलपवादः 'आतो युच्' (3-3-128) इति युच्।
5. 'आतश्चोपसर्गे' (3-3-106) इति स्त्रियां भावादावङ्।
6. 'अप्तृन्तृच्स्वसृनप्तृनेष्टृत्वष्टृ—' (6-4-11) इत्यनेन तृन्नन्तो निपातितः तच्छील-तद्धर्मतत्साधुकारिष्वर्थेषु। सूत्रे निपातादेव तृन्नन्तेऽत्र कदाचित् इड्घटितप्रयोगो न सम्भवति।

A. 'सुत्रामपुत्रारिशिलीमुखानां स्मृत्वा गणस्तत्र वलीमुखानाम्।' च. रा. 4.44.

B. 'विष्वक्परित्रौकितलोचनैः स्थितं विष्वष्कमाणाम्बुदनादशङ्कया॥' धा. का. 1.14.